

คำสั่งสำนักโรคไม่ติดต่อ

ที่ ๑๘ / ๒๕๕๕

เรื่อง มอบอำนาจหัวหน้ากลุ่มพิจารณาการลาของข้าราชการ

เพื่อให้การบริหารราชการของสำนักโรคไม่ติดต่อ ดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพและแบ่งเบาภาระของผู้อำนวยการสำนักโรคไม่ติดต่อ และเพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงมอบอำนาจหน้าที่การพิจารณาหรืออนุญาตการลาตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๘ ดังนี้

๑. ให้หัวหน้ากลุ่มของสำนักโรคไม่ติดต่อ มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตการลาของข้าราชการพลเรือนสามัญ ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการและลูกจ้างชั่วคราวในสังกัด ดังนี้

๑.๑ ลาป่วย อนุญาตครั้งหนึ่งไม่เกิน ๓๐ วัน

๑.๑.๑ ลาป่วย ๓ วัน จะต้องมิใบรับรองแพทย์

๑.๑.๒ ลาป่วย เมื่อมาปฏิบัติราชการวันรุ่งขึ้นให้เสนอใบลาทันที

๑.๒ ลากิจส่วนตัว อนุญาตครั้งหนึ่งไม่เกิน ๑๕ วัน

๑.๓ ลาพักผ่อน

อนึ่งการลาของข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน ในช่วงก่อนและหลังวันหยุดราชการ ประจำสัปดาห์หรือวันหยุดราชการประจำปีเพื่อให้มีวันหยุดต่อเนื่องกัน ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตใช้ดุลพินิจตามความเหมาะสมและจำเป็นที่จะอนุญาตให้ลาได้ โดยมีให้เสียหายแก่การปฏิบัติราชการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(นายภานุวัฒน์ ปานเกตุ)

ผู้อำนวยการสำนักโรคไม่ติดต่อ

คำสั่งสำนักโรคไม่ติดต่อ

ที่ ๒๒ / ๒๕๕๕

เรื่อง มอบอำนาจพิจารณาการลาของข้าราชการ

เพื่อให้การบริหารราชการของสำนักโรคไม่ติดต่อ ดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพและแบ่งเบาภาระของผู้อำนวยการสำนักโรคไม่ติดต่อ และเพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงมอบอำนาจหน้าที่การพิจารณาหรืออนุญาตการลา ให้ นางจรีพร คงประเสริฐ ตำแหน่งนายแพทย์เชี่ยวชาญ รองผู้อำนวยการสำนักโรคไม่ติดต่อ มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตการลาของหัวหน้ากลุ่มต่าง ๆ และข้าราชการพลเรือน ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการและลูกจ้างชั่วคราว ของสำนักโรคไม่ติดต่อ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๘ ดังนี้

๑. ลาป่วย อนุญาตครั้งหนึ่งไม่เกิน ๓๐ วัน
๒. .ลากิจส่วนตัว อนุญาตครั้งหนึ่งไม่เกิน ๑๕ วัน
๓. ลาพักผ่อน

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

วิฑูรย์ ปานเกต

(นายกานูวัฒน์ ปานเกต)

ผู้อำนวยการสำนักโรคไม่ติดต่อ

บันทึกข้อความ

งานกาเจ้าหน้าที่
เลขที่ ๑๐๓
ว.ค. ๐ พ.ค. ๒๕๕๕
เวลา ๑๓.๐๐

สำนักโรคไม่ติดต่อ
รับที่ ๑๑๖๕
วันที่ ๓ พ.ค. ๒๕๕๕
เวลา ๑๕.๑๐

ส่วนราชการ กรมควบคุมโรค กองกาเจ้าหน้าที่ โทร ๐ ๒๕๕๐ ๓๐๕๗ โทรสาร ๐ ๒๕๕๑ ๘๔๒๔

ที่ สร ๐๔๐๒.๔/ว ๒๑๙ วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ.๒๕๕๕

เรียน หัวหน้าหน่วยงานทุกแห่งในสังกัดกรมควบคุมโรค

ด้วยสำนักนายกรัฐมนตรีได้ออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ.๒๕๕๕ และให้ยกเลิกระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๙ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๔๒ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป ดังรายละเอียดสรุปหลักการและสาระสำคัญของระเบียบฯ แนบท้ายบันทึกนี้ ทั้งนี้ สามารถดูระเบียบการลาได้จากเว็บไซต์กองกาเจ้าหน้าที่ หน้าแรก <http://person.ddc.moph.go.th/>

อนึ่ง เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของผู้อำนวยการสำนัก/กอง และเพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน กรมฯ จึงกำหนดเป็นหลักการให้ผู้อำนวยการสำนัก/กอง มอบอำนาจการพิจารณาหรืออนุญาตการลาตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ.๒๕๕๕ ข้อ ๘ ดังนี้

๑. ให้หัวหน้ากลุ่ม มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตการลา ดังนี้
  - ๑.๑ ลาป่วย อนุญาตครั้งหนึ่งไม่เกิน ๓๐ วัน
  - ๑.๒ ลากิจส่วนตัว อนุญาตครั้งหนึ่งไม่เกิน ๑๕ วัน
  - ๑.๓ ลาพักผ่อน

๒. สำหรับการมอบอำนาจให้กับผู้ดำรงตำแหน่งอื่น ให้พิจารณาตามความเหมาะสม โดยให้คำนึงถึงระดับตำแหน่ง และความรับผิดชอบของผู้รับมอบอำนาจเป็นสำคัญ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

(นายพรเทพ ศิริวนารังสรรค์)
อธิบดีกรมควบคุมโรค

เรียน ผอ.สำนักโรคไม่ติดต่อ

เพื่อโปรดทราบ เห็นควรมอบอำนาจ สร ๐๒๒/๒๑๙ ๓๐/๒๕๕๕

จ.วิจิตรวาทา

(นางสาวกานดา จริยานุวัฒน์)
หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไป

ดูพ.ส่งให้

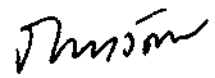
อีกในกรณีนี้ มอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๕

๓๐/๒๕๕๕

๒ พ.ค. ๕๕

- ให้นางจ. ทัดตั้งมอบอำนาจ
ที่น.น. กลุ่ม ตามข้อ ๑ และ
เพิ่มมอบอำนาจตามข้อ ๒
ให้ พ.ญ. อรุณพร โดยเว้นไว้
เหมือนกัน

๒ พ.ค. ๕๕
(นางกานาวัฒน์ ปานแก้ว)

ผู้อำนวยการสำนักโรคไม่ติดต่อ

บันทึกข้อความ

งานกาณ์เจ้าหน้าที่
เลขที่ ๑๐๓
วันที่ ๐ พ.ค. ๒๕๕๕
เวลา ๐๓.๐๖

สำนักโรคไม่ติดต่อ
รับที่ ๑๑๖๕
วันที่ ๓ พ.ค. ๒๕๕๕
เวลา ๑๕.๑๐

ส่วนราชการ กรมควบคุมโรค กองการเจ้าหน้าที่ โทร ๐ ๒๕๕๐ ๓๐๕๗ โทรสาร ๐ ๒๕๕๑ ๘๔๒๔

ที่ สร ๐๔๐๒.๔/ว ๒๑๙ วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ.๒๕๕๕

เรียน หัวหน้าหน่วยงานทุกแห่งในสังกัดกรมควบคุมโรค

ด้วยสำนักนายกรัฐมนตรีได้ออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ.๒๕๕๕ และให้ยกเลิกระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๙ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๔๒ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป ดังรายละเอียดสรุปหลักการและสาระสำคัญของระเบียบฯ แนบท้ายบันทึกนี้ ทั้งนี้ สามารถดูระเบียบการลาได้จากเว็บไซต์กองการเจ้าหน้าที่ หน้าแรก <http://person.ddc.moph.go.th/>

อนึ่ง เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของผู้อำนวยการสำนัก/กอง และเพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน กรมฯ จึงกำหนดเป็นหลักการให้ผู้อำนวยการสำนัก/กอง มอบอำนาจการพิจารณาหรืออนุญาตการลาตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ.๒๕๕๕ ข้อ ๘ ดังนี้

๑. ให้หัวหน้ากลุ่ม มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตการลา ดังนี้
  - ๑.๑ ลาป่วย อนุญาตครั้งหนึ่งไม่เกิน ๓๐ วัน
  - ๑.๒ ลากิจส่วนตัว อนุญาตครั้งหนึ่งไม่เกิน ๑๕ วัน
  - ๑.๓ ลาพักผ่อน

๒. สำหรับการมอบอำนาจให้กับผู้ดำรงตำแหน่งอื่น ให้พิจารณาตามความเหมาะสม โดยให้คำนึงถึงระดับตำแหน่ง และความรับผิดชอบของผู้รับมอบอำนาจเป็นสำคัญ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

(นายพวเทพ ศิริวนารังสรรค์)
อธิบดีกรมควบคุมโรค

เรียน ผอ.สำนักโรคไม่ติดต่อ

เพื่อโปรดทราบ เห็นควรมอบอำนาจ วันที่ ๒๑/๕/๕๕

จ.วิจิตรวาทะ

(นางสาวกานดา จริยานุวัฒน์)
หัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไป

คุณ สังก้อง

อีกเพิ่มตรงที่ดำนี้ มอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๕ ๑ และ ๒

๓๐/๕/๕๕

๒ พ.ค. ๕๕

- ใ้จ. ทัดตั้งมอบอำนาจ
ที่น. กลุ่ม ตามข้อ ๑ และ
เพิ่มมอบอำนาจตามข้อ ๒
ให้ พ.จ. จุฬพร โดยเว้นไว้
เหมือนกัน

๒ พ.ค. ๕๕
(นายกานาวัฒน์ ปานแก้ว)

ผู้อำนวยการสำนักโรคไม่ติดต่อ ๕

สรุปหลักการและสาระสำคัญของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการของข้าราชการ พ.ศ.๒๕๕๕

๑. ยกเลิกระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๙ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๔๒ และกำหนดให้มี “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ.๒๕๕๕” ขึ้นใหม่ เพื่อให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการปฏิบัติราชการในปัจจุบัน (ระเบียบฯ ข้อ ๑ และข้อ ๓)

๒. ปรับปรุงบทนิยาม (ระเบียบฯ ข้อ ๕)

๒.๑ คำว่า “ปลัดกระทรวง”

เพิ่มความในบทนิยามคำว่า “ปลัดกระทรวง” ให้หมายความรวมถึงรองปลัดกระทรวงผู้เป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๔๕ และกฎกระทรวงว่าด้วยกลุ่มภารกิจ พ.ศ.๒๕๔๕

๒.๒ คำว่า “หัวหน้าส่วนราชการชั้นตรง”

ปรับปรุงความในบทนิยามคำว่า “หัวหน้าส่วนราชการชั้นตรง” ให้หมายความว่า หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะหรือไม่มีฐานะเป็นกรมซึ่งขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีด้วย เช่น กรณีเลขาธิการราชบัณฑิตยสถาน หรือเลขาธิการคณะกรรมการอุดมศึกษา เป็นต้น และหัวหน้าส่วนราชการที่มีกฎหมายกำหนดให้การปฏิบัติราชการขึ้นตรงหรืออยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีอีกด้วย เช่นกรณีศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) ซึ่งเป็นส่วนราชการรูปแบบเฉพาะที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง มีฐานะเป็นนิติบุคคล และอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี โดยมีเลขาธิการ ศอ.บต. เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญมีฐานะเทียบเท่าปลัดกระทรวงรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ของ ศอ.บต. และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานใน ศอ.บต. ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติบริหารราชการจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ.๒๕๕๓

๒.๓ คำว่า “หัวหน้าส่วนราชการ”

๒.๓.๑ เพิ่มความในบทนิยามคำว่า “หัวหน้าส่วนราชการ” หมายความว่า หัวหน้าส่วนราชการซึ่งไม่มีฐานะเป็นกรมแต่มีฐานะเป็นอธิบดีด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เช่น กรณีสำหรับส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.๒๕๕๐ เป็นส่วนราชการในสังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยไม่มีฐานะเป็นกรม แต่มีเลขาธิการซึ่งมีฐานะเป็นอธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและบุคลากรของสำนักงานฯ เป็นต้น

๒.๓.๒ ตัดความในบทนิยามคำว่า “หัวหน้าส่วนราชการ” ในส่วนที่กำหนดให้หมายความรวมถึงนายกราชบัณฑิตยสถานด้วยออก เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๔๔ และพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.๒๕๔๕ ซึ่งบัญญัติให้เลขาธิการราชบัณฑิตยสถานเป็นหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม ซึ่งไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง และอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี

๒.๔ คำว่า “องค์การระหว่างประเทศ” “องค์การต่างประเทศ” และการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ”

ยกเลิกบทนิยามคำว่า “องค์การระหว่างประเทศ” “องค์การต่างประเทศ” และ “การไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ” เพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ พ.ศ.๒๕๕๐

๓. ปรับปรุงขอบเขตการบังคับใช้ระเบียบนี้แก่ข้าราชการรวม ๔ ประเภท (ระเบียบฯ ข้อ ๖
วรรคหนึ่ง)

๓.๑ ปรับปรุงให้ระเบียบนี้ใช้บังคับแก่ข้าราชการรวม ๔ ประเภท ได้แก่ ข้าราชการ
พลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมาย
ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการการเมือง และข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยตำรวจแห่งชาติ

๓.๒ ยกเลิกการใช้บังคับระเบียบนี้แก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตาม
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๓๕ ซึ่งบัญญัติให้การลาหยุดของข้าราชการครู
และบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนดในกรณี ก.ค.ศ. ยังมิได้กำหนดให้นำหลักเกณฑ์
เกี่ยวกับการลาที่ใช้กับข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลม

๓.๓ ยกเลิกการใช้บังคับระเบียบนี้แก่ข้าราชการฝ่ายตุลาการและคณะตุลาการ เพื่อให้
สอดคล้องกับระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม ว่าด้วยการลาหยุดราชการของข้าราชการฝ่ายตุลาการ
ศาลยุติธรรมและลูกจ้างของสำนักงานศาลยุติธรรม พ.ศ.๒๕๔๔ ข้อ ๔๑ ซึ่งกำหนดเกี่ยวกับการลาของ
ข้าราชการตุลาการและคณะตุลาการไว้เป็นการเฉพาะแล้ว

๓.๔ ยกเลิกการใช้บังคับระเบียบนี้แก่ข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการฝ่ายอัยการ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.๒๕๕๓ มาตรา ๑๓
วรรคสอง ซึ่งบัญญัติให้การลาหยุดราชการของข้าราชการฝ่ายอัยการให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ
อัยการกำหนด

๓.๕ ยกเลิกการใช้บังคับระเบียบนี้แก่ข้าราชการกรุงเทพมหานคร เพื่อให้สอดคล้องกับ
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๕๔ ซึ่งบัญญัติให้
การลาหยุดของข้าราชการกรุงเทพมหานครเป็นอำนาจของคณะกรรมการกรุงเทพมหานครที่จะประกาศ
กำหนด แต่ให้คงการใช้บังคับระเบียบนี้แก่ข้าราชการการเมืองกรุงเทพมหานครไว้ เนื่องจากพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมไม่มีการบัญญัติเกี่ยวกับการลา
ของข้าราชการการเมือง ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครฯ ได้บัญญัติให้
ข้าราชการการเมืองกรุงเทพมหานครเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง
พ.ศ.๒๕๓๕

๔. ปรับปรุงกรณีที่กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะ
เทียบเท่ากรม มีเหตุพิเศษซึ่งจะต้องวางหลักเกณฑ์และขั้นตอนวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการลาแตกต่างจากที่ระเบียบ
กำหนด ให้ขออนุมัติคณะรัฐมนตรีกำหนดระเบียบเป็นการเฉพาะได้ ทั้งนี้ ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอ
ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย (ระเบียบฯ ข้อ ๖ วรรคสอง)

๕. นำมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ เรื่องการพิจารณาปรับปรุง
วันหยุดราชการอนุมัติตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๗ (ฝ่ายกฎหมาย) ข้อ ๓
ซึ่งเห็นควรว่าในการลาของข้าราชการในช่วงก่อนและหลังวันหยุดเพื่อให้มีวันหยุดต่อเนื่อง ให้ผู้บังคับบัญชาใช้
ดุลพินิจตามความเหมาะสมและจำเป็นที่จะอนุญาตให้ลาได้ ทั้งนี้ ต้องมิให้เสียหายแก่การปฏิบัติราชการมา
กำหนดไว้ในระเบียบนี้เพื่อความชัดเจนและสะดวกต่อการปฏิบัติ (ระเบียบฯ ข้อ ๘ วรรคห้า)

/๖. แก้ไขปรับปรุง

๖. แก้ไขปรับปรุงกรณีมีข้าราชการจำเป็น ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจอนุญาตสามารถเรียกตัวข้าราชการที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร ลากิจส่วนตัวซึ่งมิใช่การลากิจส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตรตามข้อ ๒๒ หรือลาพักผ่อน ซึ่งได้หยุดราชการไปแล้วแต่ยังไม่ครบกำหนด ให้กลับมาปฏิบัติราชการระหว่างลาก็ได้ (ระเบียบฯ ข้อ ๑๐ วรรคสี่)

๗. เพิ่มกรณีส่วนราชการนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาประยุกต์ใช้ในราชการ เพื่อให้ข้าราชการสามารถนำเสนอใบลา อนุญาตให้ลา หรือยกเลิกวันลา สำหรับการลาป่วย การลาพักผ่อน หรือการลากิจส่วนตัวซึ่งมิใช่การลากิจส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตรตามข้อ ๒๒ ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่มีความปลอดภัย รัดกุม สามารถตรวจสอบตัวบุคคล และจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการลาดังกล่าวแทนระบบการลาด้วยใบลาแบบกระดาษก็ได้ (ระเบียบฯ ข้อ ๑๒ วรรคสอง)

๘. ปรับปรุงการกำหนดสิทธิในการรับเงินเดือนระหว่างลา โดยกำหนดให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาเกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ระเบียบฯ ข้อ ๑๖)

๙. เพิ่มสิทธิการลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรเป็นการลาอีกประเภทหนึ่ง เพื่อให้ข้าราชการชายสามารถลาไปช่วยเหลือภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายที่คลอดบุตรครั้งหนึ่งติดต่อกันได้ไม่เกิน ๑๕ วันทำการ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้ชายมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรและพัฒนาบุตร เป็นการพัฒนาในเชิงบูรณาการ ส่งเสริมบทบาทที่เท่าเทียมกันระหว่างชายหญิงในเรื่องความรับผิดชอบครอบครัวและความมั่นคงของมนุษย์ ปรับเปลี่ยนทัศนคติการแบ่งงานตามเพศสรีระ ทำให้การเลือกปฏิบัติต่อสตรีลดน้อยลงตามลำดับ (ระเบียบฯ ข้อ ๒๐)

๑๐. เพิ่มจำนวนวันลาพักผ่อนประจำปีให้แก่ข้าราชการที่ไปประจำการในต่างประเทศในเมืองที่กำลังพัฒนาซึ่งตั้งอยู่ในภูมิภาคแอฟริกา ลาตินอเมริกา และอเมริกากลาง เมืองที่มีความเป็นอยู่ยากลำบาก เมืองที่มีภาวะความเป็นอยู่ไม่ปกติ และเมืองที่มีสถานการณ์พิเศษอีก ๑๐ วันทำการ เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจแก่ข้าราชการที่ไปประจำการในต่างประเทศ แต่ทั้งนี้ มิให้สะสมวันลาพักผ่อนประจำปีที่เพิ่มขึ้นและยังมีได้สารวมเข้ากับวันลาพักผ่อนประจำปีของปีถัดไป เพื่อเป็นการกระตุ้นให้มีการใช้สิทธิการลาพักผ่อนที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวแก้ไขการลาพักผ่อนของข้าราชการประจำการในต่างประเทศ ทั้งนี้ ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดรายชื่อเมืองดังกล่าวอย่างน้อยปีละครั้ง (ระเบียบฯ ข้อ ๒๕)

๑๑. ปรับปรุงผู้มีอำนาจอนุญาตการให้ข้าราชการลาไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ ให้หัวหน้าส่วนราชการยกเว้นผู้ว่าราชการจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงแล้วแต่กรณี มีอำนาจพิจารณาอนุญาต เพื่อให้สอดคล้องกับผู้ที่มีอำนาจพิจารณาอนุมัติการให้ข้าราชการไปศึกษา ณ ต่างประเทศ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ.๒๕๔๙ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการกระจายอำนาจให้กับส่วนราชการในการพิจารณาอนุมัติ ลดขั้นตอนการดำเนินงานให้มีความรวดเร็วยิ่งขึ้น และสนับสนุนให้ข้าราชการพัฒนาตนเอง (ระเบียบฯ ข้อ ๓๓)

๑๒. แก้ไขปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศเพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์การให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ เนื่องจากกรณีข้าราชการได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ โดยเฉพาะกรณีที่มีระยะเวลาไม่เกิน ๑ ปี ซึ่งข้าราชการผู้นั้นมิได้ถูกส่งให้ออกจากราชการ จึงยังคงมีสถานะสภาพความเป็นข้าราชการอยู่ สมควรกำหนดให้ข้าราชการที่ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตให้ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศตามระเบียบนี้ด้วย (ระเบียบฯ ข้อ ๓๔ - ข้อ ๓๕)

๑๓. เพิ่มสิทธิการลาไปฟื้นฟูด้านอาชีพเป็นการลาอีกประเภทหนึ่ง โดยกำหนดให้สิทธิสำหรับข้าราชการซึ่งได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ มีสิทธิลาไปเข้ารับการฝึกอบรมได้ทั้งหลักสูตรเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือหลักสูตรที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ ไม่เกิน ๑๒ เดือน ส่วนข้าราชการซึ่งได้รับอันตรายหรือการเจ็บป่วยหรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุอื่นนั้น ให้มีสิทธิลาไปเข้ารับการฝึกอบรมได้เฉพาะหลักสูตรเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการเท่านั้น ไม่เกิน ๑๒ เดือนสำหรับหลักสูตรที่จะเข้ารับการฝึกอบรมได้นั้น ต้องเป็นหลักสูตรที่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรการกุศลอันเป็นสาธารณะ หรือสถาบันที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานของทางราชการเป็นผู้จัดหรือร่วมจัด (ระเบียบฯ ข้อ ๓๙ - ข้อ ๔๐)

๑๔. ปรับปรุงตารางการลาทำระยะเบียบฯ เหลือ ๓ ตาราง สำหรับตารางหมายเลข ๑ ตารางของข้าราชการพลเรือน ได้ยกเลิกผู้มีอำนาจพิจารณาหรือนุญาตของหัวหน้าฝ่ายออกไป เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ที่แบ่งส่วนราชการถึงระดับสำนัก/กอง เท่านั้น